

[Indenrigsministeren.]

øvrigt har Raad til det, er det meget fornuftigt, at Byrderne lægges paa en retfærdig Maade i Gentofte og Frederiksberg, og at eventuelt uretfærdige Byrder i København lettes. Jeg synes, at med det ærede Medlems overordentlig udviklede Retfærdighedssans maa det netop tiltale det ærede Medlem. Det ærede Medlems Teorier i øvrigt har jeg tidligere behandlet, saa jeg skal ikke her komme tilbage til dem.

Jeg skal slutte med blot et Par Bemærkninger i Anledning af den Henvendelse, der i Dag er sket her til Rigsdagen, og som flere ærede Talere har talt om, nemlig Henvendelsen fra det saakaldte Fællesudvalg om Skattespørgsmaal, nedsat af Erhvervsorganisationerne, dog ikke Landbrugsorganisationerne. Jeg maa jo sige, at jeg har ikke oplevet, at en Skattelov er blevet gennemført gennem de senere Aar uden at blive modtaget med Protest fra denne Organisations Side. I og for sig kunde denne Organisation godt give sig selv et andet Navn og kalde sig Sammenslutningen af de Personer her i Landet, der mener, at intet skal ske med Hensyn til Skattespørgsmaalet. Dog een Gang, en eneste Gang, i de Aar, jeg har været Rigsdagsmand, er der ikke protesteret over for en Skattelov. Det var i 1927 ved Gennemførelsen af den mest kyniske Skattelov, der nogen Sinde er gennemført her i Landet, nemlig indeholdende en Lettelse af Beskatningen for de store Aktieselskaber. Da kom der mærkværdigvis nok ingen Protest.

Men dernæst maa jeg sige, at naar man læser Henvendelsen igennem, spørger man sig selv, hvem disse Erhvervsorganisationer, der dog skulde føle Trang til at befinde sig paa et vist højt Niveau, har faaet til at skrive denne Henvendelse. For mig at se kan kun et af to være Tilfældet. Enten er denne Henvendelse skrevet af en fuldkommen skattepolitisk Analfabet, eller hvis den er skrevet af en kyndig Mand, har den paagældende kyndige Mand overhovedet aldrig læst det Lovforslag igennem, han kritiserer.

Hvad siger man nemlig deri? Man siger deri, at man vil

„pege paa det uheldige i, at de Tilskud, der i Henhold til denne Lov skal ydes Kommunen, beregnes som visse Brøkdeler af Kommunens Udgifter til de i Forslaget nævnte Formaal. Eventuelle Tilskud bør udregnes efter faste Regler, saaledes at de Beløb, der anvendes herudover, betales af Kommunerne alene,

medens paa den anden Side Kommunerne faar hele Fordelen ved Besparelser“.

Ja, det er et rigtigt Princip. Men hvis vi gennemgaar Regeringsforslaget, er der saa noget deri, der taler derimod? Ikke mig bekendt. Politidgifterne kan det ikke indvendes imod, for dem faar Kommunerne overhovedet ingen Indflydelse paa fremtidig. Skoleudgifterne? Tilskuddet er netop lagt saadan, at det er visse Grundudgifter, der gives Tilskud til, medens Kommunen, hvis den vil give mere ud til Skolevæsenet, selv skal betale det, netop efter det Princip, som Udvalget her taler om. Sygehusene? Det Tilskud, der nu stilles Forslag om, er ogsaa efter det Princip, idet der ydes 3 Kr. pr. Indbygger, saaledes at hvis Kommunerne flottes sig eller har Udgifter derudover, skal de selv betale det. De sociale Udgifter ydes der Tilskud til. Hvad er Regelen? at der ikke i den Henseende gennemføres — hvad skal jeg kalde det — formindsket Ansvar for Kommunerne i Forhold til, hvad der er i Øjeblikket. Derfor kan den paagældende ikke have kendt dette Lovforslag.

Man siger dernæst, at man maa protestere, fordi det er første Gang, der i dansk Skattelovgivning stilles Forslag om Indførelse af en kommunal Formueskat. Naa, det er det? Den paagældende aner aabenbart ikke, at siden 1903 har vi haft en kommunal Formueskat gennem Kildeartsbeskatningen, og at denne Kildeartsbeskatnings Virkninger paa Formuen lettes i nogen Grad, naar den fælleskommunale Skat gennemføres, og at derfor denne Formueskat er sat ind som en Erstatning for den Lettelse af Kildeartsbeskatningen, der saaledes sker.

Saa protesterer man endelig imod, at Finansministeren skal kunne administrativt fastsætte det samlede Beløb hvert Aar, og denne Bestemmelse er efter det ærede Udvalgs Opfattelse en Omgaaelse af Bestemmelsen i Grundlovens § 46. Jeg har allerede talt derom. Her har jeg faaet godt Selskab af det ærede Oppositionsparti Venstre, jeg haaber, det vil forsvare mig paa det Omraade.

Jørgen Gram: Det var med stor Forundring og Beklagelse, at mit Parti og jeg saa, at den højtærede Minister og Flerparten i Betænkningen om nærværende Lovforslag fremkom med et Ændringsforslag, der ophævede de særlige Regler, der i de sønderjyske Landsdele hidtil har været gældende med Hensyn til Udskrivning af Amtsskat. Disse Regler gaar ud paa, at